МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

ПРОДЮСЕРСЬКИЙ ПРОЄКТ

(“Продюсерська розробка проєкту вистави “Фандо і Ліс” Фернандо Аррабаля”)

Виконала:
студентка 4 курсу, групи БАМП 1-22
спеціальності – 026 Сценічне мистецтво
ОП «Акторська майстерність та продюсування»
Лисенок Анастасія Русланівна

Керівник продюсерського проєкту -
доцент кафедри, кандидат філософських наук Матяш Сергій Вікторович

Київ 2026

ЗМІСТ

1. ВСТУП.....3
1.1 Опис ідеї проєкту.....4
1.2 Актуальність проєкту та опис цільової аудиторії.....5

2. ЦІЛЬ І ЗАВДАННЯ ПРОЄКТУ
2.1 Мета реалізації продюсерського проєкту.....7
2.2 Основні завдання реалізації продюсерського проєкту.....8

3. АНАЛІЗ РИНКУ ТА КОНКУРЕНТІВ
3.1 Аналіз аудиторії.....11
3.2 Аналіз конкурентного середовища.....13
3.3 Прогноз потенційного успіху.....14

4. ПРОДЮСЕРСЬКА ІДЕЯ
4.1 Опис творчої концепції.....16
4.2 Особливості мого проєкту.....17

5. ПЛАН РЕАЛІЗАЦІЇ
5.1 Підготовчий етап.....19
5.2 Виробничий етап.....20
5.3 Завершальний етап.....21
5.4 Графік виконання.....22

6. РОЗПОДІЛЕННЯ БЮДЖЕТУ
6.1 Оцінка фінансових потреб.....23
6.2 Джерела фінансування.....24

7. МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ
7.1 Опис PR – компанії.....25
7.2 Інструменти просування.....26

8. ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ
8.1 Авторські права.....27
8.2 Ліцензії та дозволи.....28
9. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА РИЗИКИ
9.1 Очікувані зміни, успіхи.....30
9.2 Оцінка можливих ризиків та план їх мінімізації.....30
10. ВИСНОВКИ.....32
11. ДЖЕРЕЛА.....34
12. ДОДАТКИ.....35

1. ВСТУП

Моя дипломна робота присвячена розробці повноцінного продюсерського театрального проєкту на основі п’єси Фернандо Аррабаля "Фандо і Ліс" як камерної вистави. Водночас проєкт орієнтований на сучасний експерементальний театральний контекст, у якому сцена стає простором не лише для розваги, а й для глибокого осмислення складних соціальних і психологічних тем.

Наразі театральна індустрія стрімко розвивається — і не лише в незалежних об'єднаннях, а й у державних театрах. Наприклад, Давид Петросян, один із провідних режисерів сучасної сцени, активно працює в напрямі експериментального театру. Його нещодавня вистава «Троянство» у Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка викликала хвилю неоднозначних відгуків і гучної критики. Але саме це і є ознакою живого, актуального театру: він має не лише розважати чи надихати, а й провокувати глядача до роздумів, обговорень, дискусій, викликати сильні й незабутні емоції — як позитивні, так і негативні. Саме до такого ефекту прагну і я у своєму проєкті.

Моя вистава покликана поставити перед суспільством складні й суперечливі питання: про емоційну нестабільність, залежні та аб’юзивні стосунки, ілюзії та романтизацію руйнівного. Адже все це зрештою може призводити до непоправних наслідків. Реалізація цього проєкту також спрямована на популяризацію експериментального театру серед молодої аудиторії та розширення її уявлення про сучасне сценічне мистецтво.

Саме тому звернення до драматургії Фернандо Аррабаля є актуальним у сучасному театральному контексті. Його творчість, побудована на естетиці театру абсурду, дозволяє через нелогічність, жорстокість і деформацію реальності оголювати внутрішні страхи людини, її самотність, тривогу та нездатність до справжнього взаєморозуміння. У п’єсі «Фандо і Ліс» ці мотиви

набувають особливої гостроти через складні й руйнівні взаємини головних героїв, які стають відображенням психологічної залежності та емоційного насильства. У межах проєкту важливим є не лише переосмислення класичного тексту театру абсурду, а й його адаптація до сучасного українського театру.

1.1 Опис ідеї проєкту

«Фандо і Ліс» — є одним з найвизначніших творів раннього періоду іспанського драматурга Фернандо Аррабаля, що належить до так званого «театру абсурду». Це історія про двох персонажів, хлопця Фандо та дівчину Ліс, які прямують до міфічного міста Тар, що символізує щастя, сенс життя, свободу або ідеал. Але вони ніколи туди не доходять. І це вже ключ: шлях важливіший за мету, а сама мета, можливо, взагалі недосяжна або ілюзорна.

Центральні герої - Фандо і Ліс - з’являються протягом усього твору: від першої до останньої сцени. Ліс має паралізовані ноги, тому Фандо перевозить її на старому чорному візку, прямуючи разом із нею до міста Тар — символічної мети їхньої подорожі. У другій сцені до них приєднуються троє чоловіків із парасолькою. У третій сцені Ліс відсутня, однак у четвертій знову з’являється разом з іншими персонажами. В останній сцені діють лише Тосо, Намур і Мітаро. Персонажі обох груп, як і багато інших у творчості Фернандо Аррабаля, постають психічно неврівноваженими. Вони існують у своєрідному міфічному просторі, де понівечені й хаотичні тіла Фандо і Ліс контрастують із образами Тосо, Намура і Мітаро, які також є жертвами власної людської природи. Між персонажами майже відсутній справжній зв’язок. Зокрема, Фандо взаємодіє з Ліс переважно через агресію: він наближається до неї не для підтримки, а щоб залякати та завдати їй страждань.

Вистава прагне викликати у глядача неоднозначні емоції та стимулювати дискусію. У межах цього проєкту особлива увага приділяється не лише жанровій інтризі, а й внутрішнім конфліктам персонажів: емоційній

нестабільності, залежним і аб’юзивним стосункам, ілюзіям та романтизації деструктивного досвіду. Через поєднання сюрреалістичної структури та психологічної глибини вистава має на меті не тільки захопити глядача, а й поставити перед ним важливі, часто незручні питання.

1.2 Актуальність проєкту та опис цільової аудиторії

Актуальність теми продюсерського проєкту зумовлена поєднанням двох ключових запитів сучасності — потреби в новому змістовному театрі та необхідності ефективних моделей його реалізації. У сучасному культурному просторі театр дедалі більше виконує не лише розважальну, а й соціально-рефлексивну функцію, порушуючи складні та часто табуйовані теми — емоційну нестабільність, аб’юзивні стосунки, психологічну залежність і руйнівні моделі поведінки. Саме ці проблеми є надзвичайно актуальними для сучасного суспільства і потребують художнього осмислення через доступні та емоційно сильні форми.

Моє звернення до п’єси Фернандо Аррабаля “Фандо і Ліс” є своєчасним, оскільки вона дозволяє через естетику театру абсурду глибоко дослідити деструктивні міжособистісні зв’язки та межу між любов’ю і насильством. Такий матеріал відповідає тенденціям сучасної режисури, зокрема підходам, які розвиває Давид Петросян, де вистава стає простором емоційного потрясіння, провокації та подальшої суспільної дискусії.

Цільова аудиторія постановки за п’єсою “Фандо і Ліс” формується навколо глядача, який відкритий до експериментального театру, складних тем і неоднозначних емоційних переживань. Це не масовий розважальний продукт, тому акцент робиться на більш підготовленій, рефлексивній аудиторії. Ядро аудиторії — це молодь і молода інтелектуальна публіка, орієнтована на сенси, емоції та дискусію. Саме на них варто будувати комунікацію проєкту, позиціонуючи виставу як досвід, що не лише захоплює,

а й провокує, тривожить і залишає після себе сильний емоційний й інтелектуальний післясмак.

Водночас потенційною аудиторією проєкту є також представники творчого середовища — актори, режисери, студенти мистецьких спеціальностей, театральні критики та поціновувачі сучасного сценічного мистецтва, які зацікавлені у нових формах театрального висловлювання. Для цієї категорії глядачів важливими є не лише сюжет і тематика вистави, а й спосіб сценічної реалізації, пластична виразність, робота з простором і атмосфера психологічної напруги. Саме тому проєкт орієнтується на створення багаторівневого художнього досвіду, який поєднує емоційний вплив із можливістю глибокої інтерпретації та рефлексії.

2. ЦІЛЬ І ЗАВДАННЯ ПРОЄКТУ

2.1 Мета реалізації продюсерського проєкту

Мета реалізації продюсерського проєкту полягає у розвитку ринку експериментального театру через актуалізацію естетики театру абсурду як форми глибокого художнього осмислення кризових станів людського існування. Спираючись на ідеї, притаманні творчості Фернандо Аррабаль та загалом традиції «театру абсурду», проєкт прагне створити сценічний продукт, що не відтворює реальність буквально, а навпаки — деформує її, оголюючи внутрішню нелогічність, тривожність і суперечливість людського буття.

Водночас мета проєкту полягає у формуванні нового запиту аудиторії на складний, інтелектуально насичений театральний продукт, який виходить за межі традиційної драматургії та наративної логіки. Через використання абсурдистських прийомів — фрагментарного сюжету, повторюваних діалогів, поєднання жорстокого й комічного, атмосфери ірреальності — вистава має провокувати глядача не до пасивного сприйняття, а до внутрішнього переживання екзистенційної тривоги, відчуття нестабільності світу та крихкості людської природи.

Окрім цього, проєкт спрямований на переосмислення культурної спадщини європейського авангарду XX століття та її інтеграцію в сучасний український театральний контекст. Йдеться не про пряме наслідування, а про відновлення тієї радикальної художньої позиції, яка передбачає розрив із усталеними формами, опір конформізму та прагнення до свободи вираження.

Важливим завданням проєкту є створення умов для активної взаємодії глядача з театральним продуктом, у межах якої він стає не лише спостерігачем, а співучасником інтерпретаційного процесу. Це передбачає відкритість

вистави до множинності трактувань, а також формування індивідуального емоційного та інтелектуального досвіду кожного глядача.

Таким чином, проєкт має на меті не лише створення окремої вистави, а й стимулювання розвитку експериментального театру як простору творчої свободи, естетичного ризику та глибокого рефлексивного досвіду для сучасного глядача.

2.2 Основні завдання реалізації продюсерського проєкту:

1. *Розробка концепції вистави*

Створення цілісної режисерсько-продюсерської концепції на основі естетики театру абсурду (зокрема ідей Фернандо Аррабаля), що передбачає нелінійну драматургію, поєднання жорстокого й сюрреалістичного, атмосферу ірреальності та акцент на екзистенційній проблематиці.

2. *Адаптація драматургічного матеріалу*

Підготовка сценічної версії п’єси з урахуванням сучасного контексту: робота з текстом, скорочення або трансформація діалогів, підсилення абсурдистських і психологічних акцентів.

3. *Формування творчої команди*

Залучення режисера, акторів, сценографа, композитора та інших фахівців, здатних працювати в парадигмі експериментального театру та створювати нестандартні художні рішення.

4. *Пошук і організація сценічного простору*

Вибір локації, що відповідає естетиці проєкту (камерний простір, альтернативна сцена, нетрадиційний майданчик), або трансформація класичного простору під потреби вистави.

5. *Репетиційний процес і створення вистав*и

Проведення репетицій із фокусом на пластичній виразності, ритмі, повторюваності, тілесності та емоційній напрузі, що формують відчуття абсурду й внутрішнього дискомфорту.

6. *Візуально-звукове оформлення*

Розробка сценографії, світла та звукового супроводу, які підсилюють атмосферу тривожності та ірреальності.

7. *Комунікаційна та маркетингова стратегія*

Просування вистави як інтелектуального та експериментального продукту: робота з цільовою аудиторією, створення візуальної айдентики, використання соціальних мереж, партнерства з культурними інституціями.

8. *Організація показів і дистрибуція*

Проведення прем'єрних і подальших показів, участь у театральних фестивалях, налагодження гастрольної діяльності для розширення аудиторії.

9. *Залучення аудиторії та рефлексія*

Проведення обговорень після вистав, публічних дискусій, зустрічей із творчою групою для поглиблення сприйняття та формування критичного діалогу з глядачем.

10. *Оцінка ефективності проєкту*

Аналіз глядацького відгуку, критики, відвідуваності та впливу на розвиток експериментального театру з метою подальшого вдосконалення проєкту.

Таким чином, визначені форми реалізації проєкту формують цілісну та гнучку систему, що відповідає сучасним умовам театрального виробництва та специфіці експериментального сценічного мистецтва. Вони забезпечують не лише організаційну ефективність постановки, а й створюють умови для повноцінного втілення художньої концепції, зберігаючи її естетичну та змістову цілісність незалежно від формату й обставин показу.

Крім того, реалізація визначених завдань дає можливість створити цілісний театральний проєкт, у якому всі елементи — від роботи з

драматургічним матеріалом до візуального оформлення та комунікації з аудиторією — працюють на розкриття основної ідеї вистави. Важливим аспектом є не лише технічна організація постановки, а й формування єдиного художнього середовища, здатного передати атмосферу тривоги, абсурдності та психологічної напруги, характерну для драматургії Фернандо Аррабаля. Саме комплексний підхід до реалізації проєкту дозволяє забезпечити його художню цілісність, емоційний вплив на глядача та відповідність сучасним тенденціям розвитку експериментального театру.

3. АНАЛІЗ РИНКУ ТА КОНКУРЕНТІВ

3.1. Аналіз аудиторії

Молодь (18–25 років)

Статус:

студенти творчих, гуманітарних спеціальностей, молода креативна аудиторія;

Інтереси:

самопізнання, психологія, сучасне мистецтво, нестандартний культурний досвід, соціальні теми;

Особливості сприйняття:

відкритість до експерименту, але потреба в емоційному залученні;

Як зацікавити:

- активне просування через соцмережі (Instagram, TikTok);
- візуально сильний контент (трейлери, атмосферні фото);
- акцент на темах: аб'юзивні стосунки, емоційна нестабільність, пошук себе;
- інтерактив: обговорення після вистави, відкриті репетиції для студентів, що навчаються на акторів, режисерів і т.п.

Молода інтелектуальна аудиторія (25–35 років)

Статус:

молоді професіональні актори, режисери і т.п., культурно активні люди;

Інтереси:

сучасний театр, філософія, психологія, артхаус, європейська культура;

Особливості сприйняття:

готовність до складного змісту, цінують глибину і символізм;

Як зацікавити:

- позиціонування вистави як інтелектуального продукту;
- акцент на театрі абсурду та європейському контексті;

- співпраця з культурними медіа;
- події: дискусії, лекції, Q&A з командою.

Театральна спільнота та професіонали (20–45 років)

Статус:

актори, режисери, студенти театральних вишів, критики;

Інтереси:

нові сценічні форми, експеримент, режисерські рішення;

Особливості сприйняття:

аналізують форму, стиль, режисуру;

Як зацікавити:

- підкреслення експериментальної форми;
- участь у фестивалях;
- професійні покази;
- акцент на драматургії абсурду та сценічних рішеннях.

Поціновувачі сучасного мистецтва (25–50 років)

Статус:

культурна публіка, відвідувачі театрів, виставок;

Інтереси:

артхаус, перформанс, сучасна культура;

Особливості сприйняття:

цінують атмосферу, естетику, глибину;

Як зацікавити:

- візуальна унікальність вистави;
- акцент на атмосфері абсурду та тривоги;
- партнерства з культурними інституціями;

Цільова аудиторія проєкту є інтелектуально орієнтованою, відкритою до експерименту та емоційно чутливою. Вона не шукає легкого розважального контенту, а прагне глибокого переживання та рефлексії. Відповідно до ідей, закладених у моєму проєкті, ключовим завданням є не просто залучити глядача, а включити його у процес співпереживання і внутрішнього аналізу.

3.2 Аналіз конкурентного середовища

Сучасний український театральний простір демонструє активний розвиток незалежних проєктів, які працюють у площині експериментального театру, звертаються до складних філософських тем і використовують нетрадиційні сценічні форми. До ключових конкурентів у цьому сегменті можна віднести низку актуальних постановок, зокрема «Орландо», «Солоне молоко» та «Гойзум». Ці проєкти репрезентують різні підходи до осмислення сучасної реальності через театр, однак їх об’єднує прагнення до оновлення сценічної мови, відмова від класичної драматургічної структури та орієнтація на глибокий емоційний і інтелектуальний вплив на глядача.

Зокрема, вистава «Орландо» є прикладом масштабного незалежного проєкту, що об’єднує акторів із різних театрів і функціонує поза межами стаціонарної інституції. Її сильною стороною є актуальна тематика ідентичності, трансформації особистості та свободи, а також міжінституційний формат, що забезпечує широку впізнаваність і залучення різних аудиторій. Водночас така модель менш зосереджена на камерній інтенсивності переживання, оскільки орієнтується на ширший культурний резонанс. Натомість вистава «Солоне молоко» демонструє камерний формат із високим рівнем психологічної напруги, зосереджуючись на темах самотності, провини та внутрішнього конфлікту. Її перевагою є глибоке емоційне занурення, однак вона більшою мірою спирається на традиційну драматургію. Вистава «Гойзум», у свою чергу, представляє

експериментальний підхід із використанням абсурдистської комедії та сучасної інтерпретації, поєднуючи іронію з роботою з підтекстами, проте частково знижує рівень екзистенційної напруги через комедійний компонент.

У порівнянні з наведеними прикладами, мій продюсерський проєкт постановки п’єси Фернандо Аррабаля «Фандо і Ліс» має потенціал вирізнятися завдяки більш радикальному зверненню до естетики театру абсурду. Його ключовими конкурентними перевагами є глибше занурення в теми екзистенційної тривоги, абсурдності буття та жорстокості людських стосунків, акцент на проблемі аб’юзивних взаємин як соціально значущого явища, а також камерний формат, що забезпечує максимальну емоційну напругу та безпосередній контакт із глядачем. На відміну від інших проєктів, де абсурд або психологізм виступають окремими елементами, у даній постановці вони стають основою художньої структури. Таким чином, якщо «Орландо» працює з темою ідентичності через масштаб і культурний діалог, «Солоне молоко» — через психологічну драму, а «Гойзум» — через іронічну абсурдність, то проєкт «Фандо і Ліс» вирізняється більшою інтенсивністю емоційного впливу та провокативністю, що дозволяє йому зайняти окрему нішу в конкурентному середовищі експериментального театру.

3.3 Прогноз потенційного успіху

З огляду на проаналізоване конкурентне середовище та специфіку підходящої аудиторії, продюсерський проєкт постановки п’єси Фернандо Аррабаля «Фандо і Ліс» має високий потенціал успішної реалізації в сегменті експериментального театру. Актуальність тематики — зокрема проблематики аб’юзивних стосунків, емоційної нестабільності та екзистенційної тривоги — відповідає сучасним суспільним запитам і забезпечує емоційний відгук аудиторії. Камерний формат вистави, поєднаний із радикальною естетикою театру абсурду, створює передумови для формування глибокого

індивідуального глядацького досвіду, що є однією з ключових тенденцій сучасного театрального процесу. Водночас орієнтація на інтелектуально підготовлену та відкриту до експерименту аудиторію дозволяє проєкту зайняти чітко окреслену нішу без необхідності конкурувати з масовим розважальним продуктом.

Таким чином, за умови ефективної реалізації продюсерської стратегії, проєкт має потенціал не лише досягти успіху в межах локального культурного середовища, а й стати помітним явищем у сфері сучасного українського експериментального театру, сприяючи подальшому розвитку цього напрямку.

4. ПРОДЮСЕРСЬКА ІДЕЯ

4.1 Опис творчої концепції

Творча концепція продюсерського проєкту постановки п’єси Фернандо Аррабаль «Фандо і Ліс» базується на естетиці театру абсурду як способі художнього осмислення внутрішньої кризи людини, її самотності, страху та нездатності до повноцінного взаєморозуміння. Основою вистави є не реалістичне відтворення подій, а створення емоційного й психологічного простору, у якому через абсурд, повторюваність, жорстокість і деформацію реальності розкриваються глибинні людські переживання.

Важливою складовою творчої концепції є прагнення створити виставу, що викликатиме у глядача не лише емоційне співпереживання, а й внутрішній дискомфорт, напругу та потребу в рефлексії. Постановка не пропонуватиме готових відповідей чи моральних оцінок, а навпаки — формуватиме простір невизначеності, у якому кожен глядач самостійно інтерпретуватиме побачене відповідно до власного досвіду та емоційного стану. Саме така відкритість до різних трактувань є однією з ключових рис сучасного експериментального театру.

Творча концепція також передбачає поєднання психологічної напруги, символізму та емоційної провокації, характерної для драматургії театру абсурду. Такий підхід відповідає принципам, описаним у статті «Análisis de Fando y Lis, una obra del teatro del absurdo», де абсурдність і деформація реальності стають способом оголення глибинної людської кризи.

Таким чином, творча концепція проєкту спрямована на створення сучасної експериментальної вистави, яка через естетику театру абсурду та сильний психологічний вплив формуватиме глибокий емоційний і рефлексивний досвід для глядача.

4.2 Особливості мого проєкту

Однією з головних особливостей проєкту є його камерний формат, який дозволяє максимально скоротити дистанцію між акторами та глядачем і створити ефект емоційної присутності. Невеликий сценічний простір посилює психологічну напругу та робить глядача безпосереднім учасником емоційного процесу, а не стороннім спостерігачем.

Ще однією важливою особливістю є мінімалістичний та символічний сценічний простір. Сценографія не виконуватиме лише декоративну функцію, а стане окремим інструментом розкриття внутрішнього стану персонажів. Як і в драматургії Фернандо Аррабаля, окремі предмети матимуть символічне значення та підсилюватимуть атмосферу тривоги, самотності й нестабільності.

Проєкт також вирізняється акцентом на тілесності та пластичній виразності акторської гри. Повторювані рухи, паузи, фізична взаємодія персонажів, різкі емоційні переходи та ритмічність сцен мають створювати відчуття внутрішнього дискомфорту та емоційного виснаження. У виставі важливу роль відіграватимуть не лише діалоги, а й світло, звук, мовчання та загальна сценічна атмосфера.

Особливістю проєкту є також орієнтація на принципи емоційного та психологічного впливу театру, сформульовані Антонена Арто у праці «Театр і його двійник». Вистава покликана не лише передавати зміст через текст і діалоги, а й впливати на глядача через атмосферу, тілесність, звук, світло, ритм і загальне емоційне напруження сценічного простору. Саме тому важливим елементом проєкту стає створення відчуття психологічного дискомфорту та внутрішнього потрясіння, що змушує глядача не пасивно спостерігати за подіями, а емоційно проживати їх разом із персонажами.

Особливістю проєкту є також поєднання жорстокості та комічності, характерне для театру абсурду. Абсурдні діалоги, інфантильність персонажів і моменти дивного гумору контрастуватимуть із проявами психологічного

насильства та агресії. Саме цей контраст формуватиме відчуття нестійкості та емоційної напруги, змушуючи глядача одночасно відчувати співчуття, тривогу й внутрішній спротив.

Крім того, проєкт орієнтований на сучасну молоду аудиторію, відкриту до експериментального мистецтва та складних тем. Постановка прагне не лише представити класичний текст театру абсурду в новому контексті, а й актуалізувати його проблематику через сучасне осмислення теми аб’юзивних стосунків, емоційної залежності та психологічної нестабільності. Саме це поєднання класичної драматургії та сучасної проблематики є однією з ключових особливостей проєкту.

5. ПЛАН РЕАЛІЗАЦІЇ

Реалізація продюсерського проєкту постановки п’єси Фернандо Аррабаля «Фандо і Ліс» передбачає поетапну організацію роботи, що охоплює підготовчий, виробничий та завершальний етапи. Особливістю проєкту є поєднання мною функцій продюсера та режисера постановки, що дозволяє забезпечити цілісність художньої концепції, узгодженість творчих і організаційних рішень, а також більш ефективну координацію всіх процесів реалізації вистави.

5.1 Підготовчий етап

На підготовчому етапі основним завданням є формування цілісної концепції вистави та створення бази для подальшої реалізації проєкту. Робота розпочинається з детального аналізу п’єси «Фандо і Ліс», дослідження драматургії театру абсурду, а також вивчення теоретичних матеріалів, пов’язаних із творчістю Фернандо Аррабаля, Антонена Арто, Семюеля Беккета та Ежена Йонеско. На основі цього формується режисерське бачення вистави, її атмосфера, стилістика та головні акценти.

Наступним кроком є адаптація драматургічного матеріалу до обраного формату постановки. Планується робота з текстом п’єси: скорочення окремих фрагментів, підсилення психологічних моментів та створення більш концентрованої сценічної структури. Важливим завданням є збереження естетики театру абсурду та водночас адаптація вистави до сучасного українського контексту й сучасного глядача.

У межах підготовчого етапу також формується творча команда проєкту. Акторами вистави виступатимуть мої одногрупники, які знайомі зі специфікою експериментального театру, перебувають у відповідному

творчому контексті та готові працювати з психологічно складним і нестандартним матеріалом. Завдяки спільному творчому середовищу та розумінню естетики проєкту це дозволить створити більш органічний і цілісний сценічний процес.

Окремим завданням підготовчого етапу є пошук сценічного простору для реалізації постановки. Оскільки вистава матиме камерний формат, пріоритет надаватиметься невеликому простору, який дозволить скоротити дистанцію між акторами та глядачами й створити атмосферу психологічної напруги та емоційної близькості. Також на цьому етапі планується розробка попередньої сценографії, візуальної стилістики, музичного оформлення та загальної концепції світлового рішення.

5.2 Виробничий етап

Виробничий етап передбачає безпосередній процес створення вистави. Основною складовою цього етапу є репетиційний процес, під час якого відбуватиметься робота над пластичною виразністю, психологічною взаємодією персонажів, ритмом сцен та емоційною напругою. Значна увага приділятиметься фізичному існуванню акторів у просторі, повторюваності рухів, паузам, жестам та невербальній комунікації, що є характерними рисами театру абсурду та відповідають концепції постановки.

Паралельно з репетиціями реалізовуватиметься технічна частина проєкту: створення сценографії, підбір костюмів, реквізиту, звукового та світлового оформлення. Усі елементи вистави мають працювати на створення атмосфери нестабільності, тривоги та внутрішнього дискомфорту. Особлива увага приділятиметься мінімалістичності сценічного простору.

Також на цьому етапі відбуватиметься реалізація комунікаційної та рекламної кампанії проєкту. Планується створення афіш, візуальних

матеріалів для соціальних мереж, публікація інформації про виставу на культурних платформах і залучення цільової аудиторії через Instagram, TikTok та інші медіа. Основний акцент у просуванні робитиметься на атмосферності проєкту, його експериментальній формі та актуальній психологічній проблематиці.

Завершенням виробничого етапу стане проведення технічних прогонів та прем'єрний показ вистави, запланований на *19 вересня 2026 року.*

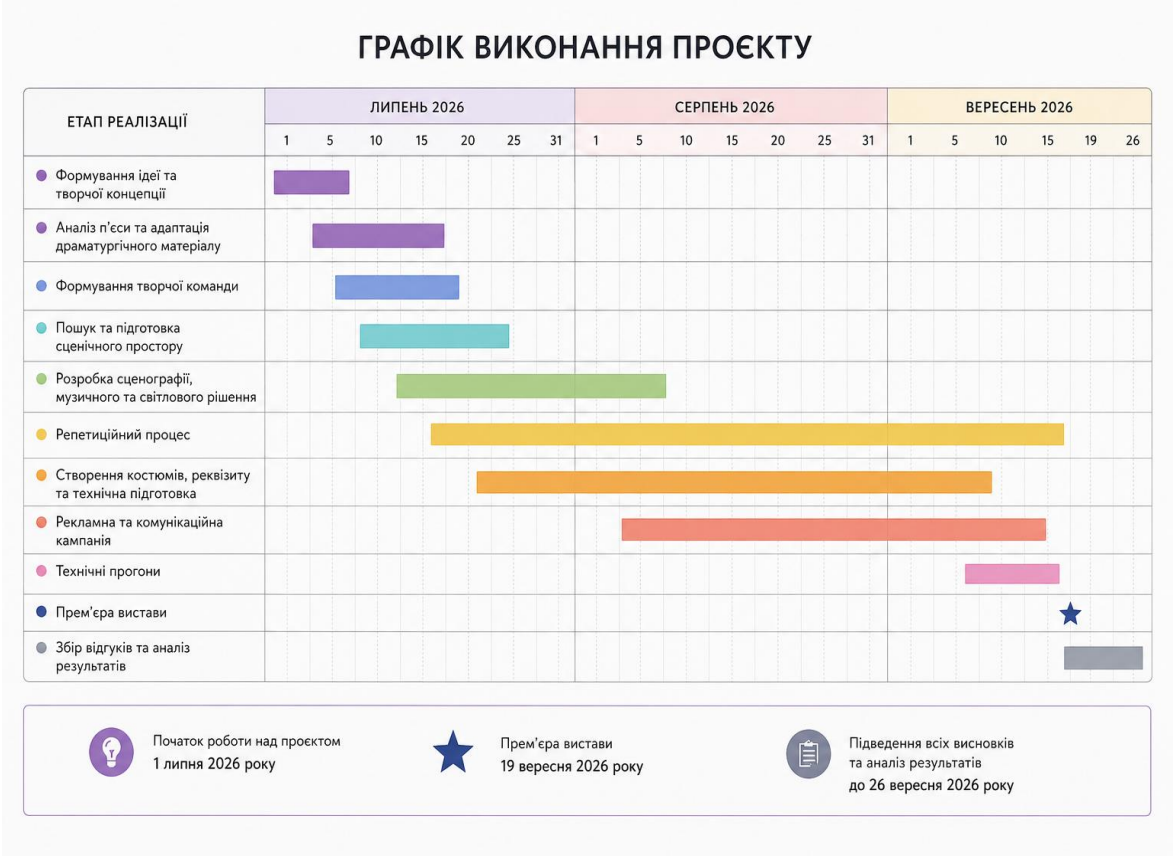
5.3 Завершальний етап

Після прем'єри вистави проєкт переходить до завершального етапу, який передбачає аналіз результатів реалізації постановки. На цьому етапі планується збір відгуків глядачів, аналіз реакції аудиторії, рівня залучення в соціальних мережах та загального сприйняття вистави.

Також здійснюватиметься оцінка того, наскільки вдалося реалізувати поставлену художню концепцію та досягти емоційного впливу на глядача, який був закладений у проєкті. Окремо проводитиметься фінансова та організаційна звітність, аналіз сильних і слабких сторін реалізації та визначення перспектив подальшого розвитку постановки — повторних показів, фестивальної участі або гастрольної діяльності.

Підведення підсумків реалізації проєкту та завершення аналізу результатів заплановано до *26 вересня 2026 року.*

5.4 Графік виконання

6. РОЗПОДІЛЕННЯ БЮДЖЕТУ

6.1 Оцінка фінансових потреб

Для реалізації продюсерського проєкту постановки п’єси Фернандо Аррабаль «Фандо і Ліс» необхідним є формування чіткого фінансового плану, який охоплює витрати на творчий процес, технічне забезпечення, рекламну кампанію та організацію прем’єрного показу. Оскільки проєкт реалізується як камерна експериментальна вистава, бюджет є відносно компактним, однак потребує раціонального розподілу ресурсів для забезпечення якісного художнього результату.

Загальний бюджет проєкту становить приблизно **120 000 гривень.**

Основна частина витрат спрямовується на технічне забезпечення вистави та створення сценічної атмосфери, яка є важливою складовою естетики театру абсурду. Найбільшими витратами є оренда сценічного простору для репетицій та прем’єрного показу — приблизно **18 000 гривень**.

Оскільки проєкт має камерний формат, планується використання невеликого незалежного театрального або альтернативного простору, що дозволить створити більш інтимну атмосферу взаємодії між акторами та глядачем. На світлове та звукове обладнання передбачено - **15 000 гривень**.

Створення сценографії та реквізиту потребуватиме - **10 000 гривень**. Сценографія матиме мінімалістичний і символічний характер, тому акцент робитиметься не на масштабності декорацій, а на їх емоційному та смисловому навантаженні.

На костюми та грим планується витратити - **8 000 гривень.**

Візуальний образ персонажів має підкреслювати їх психологічний стан та загальну атмосферу вистави.

Для реалізації рекламної кампанії та просування вистави в соціальних мережах передбачено -**10 000 гривень.**

До цієї суми входить створення афіш, рекламних матеріалів, SMM-просування та запуск реклами в Instagram і Facebook. Оскільки цільовою аудиторією проєкту є переважно молодь та люди, зацікавлені в сучасному експериментальному мистецтві, основний акцент робитиметься саме на digital-комунікації.

Фото та відеозйомка проєкту потребуватиме - **6 000 гривень**.

Ці матеріали використовуватимуться як для промоції вистави, так і для подальшого професійного портфоліо проєкту.

Також у бюджет закладаються транспортні та організаційні витрати — приблизно **4 500 гривень**.

На непередбачені витрати, пов'язані з технічними або організаційними потребами - **5000 гривень**.

40000 гривень - загальна сума для оплати роботи всієї команди під час репетеційного процесу.

6.2 Джерела фінансування

Фінансування проєкту планується здійснювати з кількох джерел.

Частина бюджету — приблизно **30 000 гривень** — покриватиметься власними коштами авторки проєкту. Окрім цього, передбачається пошук спонсорської підтримки серед локального бізнесу, культурних просторів та партнерських організацій. Орієнтовна сума спонсорської допомоги може становити близько - **40 000 гривень.**

Також планується запуск невеликого збору та залучення донатів від аудиторії, що потенційно дозволить отримати ще близько - **30 000 гривень**.

Одним із головних джерел фінансування проєкту може стати грантова підтримка. Планується подача заявки до Український культурний фонд або інших молодіжних культурних програм, орієнтованих на підтримку незалежного театру та молодих митців. Орієнтовний обсяг грантового фінансування становить - **20 000 гривень.**

7. МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ

7.1 Опис PR - компанії

PR-кампанія проєкту буде реалізовуватись переважно через соціальні мережі, культурні платформи та прямий контакт із потенційною аудиторією. Основними платформами комунікації стануть Instagram, TikTok та Telegram, оскільки саме там зосереджена значна частина молодої аудиторії, яка цікавиться сучасним театром і культурними подіями.

На початковому етапі кампанії планується поступове знайомство аудиторії з атмосферою вистави через візуальні матеріали, фрагменти репетицій, символічні образи та короткі відео без повного розкриття сюжету. Основна мета — створити інтригу та емоційний інтерес до проєкту.

Наступним етапом стане активне висвітлення процесу створення вистави. Планується публікація backstage-матеріалів, фрагментів репетиційного процесу, фотографій акторів, роботи над пластикою, світлом і сценографією. Це дозволить сформувати більш тісний емоційний контакт між проєктом та аудиторією й водночас підкреслити незалежний та експериментальний характер постановки.

Особлива увага приділятиметься візуальній айдентиці проєкту. Афіші, відео та рекламні матеріали матимуть мінімалістичну, тривожну й дещо сюрреалістичну стилістику, що відповідатиме атмосфері вистави та естетиці театру абсурду. Важливим елементом PR-кампанії стане створення впізнаваного візуального образу постановки.

Також планується співпраця з локальними культурними платформами, театральними спільнотами, студентськими медіа та незалежними мистецькими просторами для поширення інформації про виставу. Додатковим інструментом популяризації можуть стати обговорення після показів, публічні розмови з творчою командою та залучення глядачів до рефлексії над темами вистави.

7.2 Інструменти просування

Основним інструментом просування проєкту стануть соціальні мережі, зокрема Instagram і TikTok. Саме через короткі відео, атмосферні фрагменти репетицій, візуальні образи та емоційні меседжі планується формування інтересу до вистави серед молодої аудиторії.

Для просування також використовуватиметься таргетована реклама в соціальних мережах, орієнтована на людей, які цікавляться театром, сучасним мистецтвом, психологією, кіно та культурними подіями. Це дозволить точніше працювати з потенційною аудиторією проєкту.

Важливим інструментом стане фото- та відеоконтент. Планується створення атмосферних промороликів, тизерів та фотосесій у стилістиці вистави, які передаватимуть її емоційний стан і загальну художню концепцію.

Окрім digital-просування, передбачається використання друкованої продукції — афіш, флаєрів та постерів, які розміщуватимуться у творчих просторах, навчальних закладах, театральних і культурних локаціях.

Додатковим способом просування стане принцип «емоційного рекомендаційного ефекту», оскільки експериментальні театральні проєкти часто поширюються через особисті рекомендації, обговорення та відгуки глядачів. Саме тому важливою частиною стратегії є створення вистави, яка викликатиме сильну емоційну реакцію та бажання ділитися враженнями після перегляду.

Таким чином, маркетингова стратегія проєкту спрямована не лише на інформування про виставу, а й на формування навколо неї культурного та емоційного середовища, яке відповідатиме естетиці театру абсурду та загальній концепції постановки.

8. ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ

8.1 Авторські права

Для реалізації постановки п’єси «Фандо і Ліс» необхідно здійснити офіційний запит до агентства або організації, що представляє авторські права Фернандо Аррабаль, з метою отримання ліцензії на сценічне використання твору. Оскільки драматургічні твори Аррабаля охороняються міжнародним авторським правом, постановка потребує попереднього погодження умов використання п’єси, кількості показів та можливості адаптації тексту відповідно до режисерської концепції проєкту.

Пошук правовласника здійснюватиметься через міжнародні театральні агентства, видавництва драматургії або офіційні контакти автора.

Наступним етапом є погодження умов використання п’єси. У межах цього процесу необхідно:

- вказати формат постановки;
- описати концепцію вистави;
- зазначити кількість показів;
- визначити дату прем’єри;
- уточнити, чи буде вистава комерційною або некомерційною;
- погодити можливість адаптації чи скорочення тексту.

Оскільки постановка передбачає режисерську адаптацію драматургічного матеріалу, важливо окремо погодити право на внесення змін до тексту п’єси відповідно до творчої концепції проєкту.

Також необхідно офіційно оформити право на використання перекладу п’єси українською мовою. Якщо використовуватиметься вже існуючий переклад, потрібно отримати дозвіл від перекладача або правовласника

перекладу. У разі створення власної адаптації тексту необхідно зазначити авторство адаптації та зафіксувати це в документації проєкту.

8.2 Ліцензії та дозволи

Для реалізації постановки необхідно оформити низку організаційних і технічних дозволів, без яких проведення вистави буде неможливим.

Першочергово потрібно укласти договір на сценічне використання п’єси «Фандо і Ліс». У договорі мають бути визначені:

- термін дії ліцензії;
- формат постановки;
- місце проведення показів;
- кількість вистав;
- фінансові умови використання твору.

Після цього необхідно укласти договір оренди сценічного простору для проведення репетицій і прем’єрного показу вистави. Також потрібно погодити технічні умови роботи в локації:

- використання світлового обладнання;
- звукового обладнання;
- графік репетицій;
- монтаж і демонтаж сценографії.

Окремо необхідно отримати дозволи на фото- та відеозйомку вистави, якщо матеріали використовуватимуться для реклами, архіву проєкту або подальшого просування постановки.

У виставі використовуватиметься жива музика, яку безпосередньо створюватимуть актори, граючи на сцені.

Також важливим етапом є офіційне оформлення інформаційних матеріалів вистави. На афішах, квитках, рекламних матеріалах і в соціальних мережах обов’язково має бути зазначено:

- ім’я автора п’єси;
- назва твору;
- інформація про постановку;
- авторство адаптації (за наявності).

Таким чином, реалізація проєкту потребує не лише творчої та організаційної підготовки, а й чіткого виконання юридичних та адміністративних дій, які забезпечують законне використання драматургічного матеріалу та професійну реалізацію театральної постановки.

9. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА РИЗИКИ

9.1 Очікувані зміни, успіхи

У процесі реалізації продюсерського проєкту очікується створення цілісної експериментальної театральної постановки, яка поєднуватиме естетику театру абсурду з актуальною для сучасного суспільства психологічною проблематикою. Проєкт має сприяти популяризації незалежного та експериментального театру серед молодої аудиторії, а також формуванню більшого інтересу до складних і нестандартних театральних форм.

Очікуваним результатом є не лише успішна прем'єра вистави, а й створення емоційного та дискусійного простору навколо тем, порушених у постановці: емоційної залежності, аб'юзивних стосунків, самотності та внутрішньої нестабільності людини. Важливим аспектом успіху проєкту також є залучення молодих митців до роботи в жанрі експериментального театру та отримання практичного досвіду реалізації повноцінного театрального продюсерського проєкту.

Окрім цього, реалізація вистави може стати основою для подальшого розвитку проєкту: участі у театральних фестивалях, повторних показів та розширення аудиторії експериментального театру в сучасному українському культурному середовищі.

9.2 Оцінка можливих ризиків та план їх мінімізації

Одним із головних ризиків є недостатнє фінансування проєкту. Оскільки вистава реалізується як незалежна постановка з обмеженим бюджетом, існує ймовірність нестачі коштів на технічне забезпечення, оренду простору або рекламну кампанію. Для мінімізації цього ризику планується комбінована система фінансування: використання власних коштів, пошук грантової підтримки, залучення спонсорів та часткове скорочення витрат завдяки співпраці з творчою командою на партнерських умовах.

Ще одним можливим ризиком є складність сприйняття вистави частиною аудиторії. Через експериментальну форму, естетику театру абсурду та психологічно напружену тематику проєкт може викликати неоднозначну реакцію або нерозуміння з боку глядачів, які звикли до більш традиційного театру. Для мінімізації цього ризику важливу роль відіграватиме комунікаційна стратегія проєкту, яка заздалегідь формуватиме правильне уявлення про формат вистави та її художню концепцію.

Також існує ризик організаційних труднощів під час репетиційного процесу, зокрема через поєднання навчання учасників команди з роботою над виставою. Для уникнення таких ситуацій планується створення чіткого репетиційного графіка та попереднє погодження зайнятості всіх учасників постановки.

Окремим ризиком є технічні проблеми під час прем'єрного показу: несправність обладнання, проблеми зі світлом або звуком, затримки монтажу сценографії. Для мінімізації цього ризику передбачено проведення кількох технічних прогонів перед прем'єрою та наявність резервного часу для усунення можливих несправностей.

Ще є ризик емоційного та психологічного виснаження команди, оскільки вистава працює з важкими психологічними темами та потребує значної емоційної залученості акторів. Для цього планується підтримка комфортної атмосфери всередині творчого процесу, відкритої комунікації та поступового розподілу навантаження під час репетицій.

Крім того, можливим є ризик низької відвідуваності прем'єрного показу через недостатнє охоплення аудиторії або високу конкуренцію серед культурних подій. Для зменшення цього ризику планується активна рекламна кампанія в соціальних мережах, співпраця з культурними платформами та створення візуально впізнаваної айдентики проєкту.

10. ВИСНОВКИ

У результаті роботи над дипломним проєктом я розробила повноцінний продюсерський проєкт постановки п’єси Фернандо Аррабаля «Фандо і Ліс» у форматі камерної експериментальної вистави. У процесі роботи мною було досліджено особливості театру абсурду, його естетичні принципи, драматургічну структуру та вплив на сучасний театральний процес. Основою проєкту стало прагнення створити виставу, яка не лише розважає глядача, а й провокує його до емоційного переживання, внутрішньої рефлексії та осмислення складних психологічних і соціальних тем.

Під час розробки проєкту я проаналізувала сучасний стан експериментального театру, визначила цільову аудиторію вистави та дослідила конкурентне середовище незалежних театральних постановок. Це дозволило сформувати актуальну творчу концепцію, орієнтовану на сучасного глядача та сучасний культурний контекст. У дипломній роботі мною було розроблено поетапний план реалізації постановки — від формування ідеї та створення творчої команди до організації прем’єрного показу й аналізу результатів проєкту. Також було сформовано маркетингову стратегію, визначено фінансові потреби постановки, джерела фінансування та способи мінімізації можливих ризиків під час реалізації проєкту.

Окрему увагу я приділила питанням авторського права та ліцензування сценічного використання п’єси, що є важливою складовою професійної реалізації будь-якого театрального проєкту.

У результаті проведеної роботи я зрозуміла, що експериментальний театр сьогодні залишається важливим простором художнього висловлювання та суспільного діалогу. Саме через емоційну провокацію, атмосферу тривоги, абсурду та психологічної нестабільності вистава здатна викликати у глядача сильну емоційну реакцію та залишати тривалий внутрішній післясмак.

Отже, розроблений мною продюсерський проєкт демонструє можливість створення актуальної незалежної театральної постановки навіть в умовах обмежених ресурсів. Реалізація вистави «Фандо і Ліс» може сприяти популяризації експериментального театру серед молодої аудиторії, розвитку незалежних театральних ініціатив та розширенню уявлення про сучасне сценічне мистецтво в українському культурному середовищі.

11. ДЖЕРЕЛА

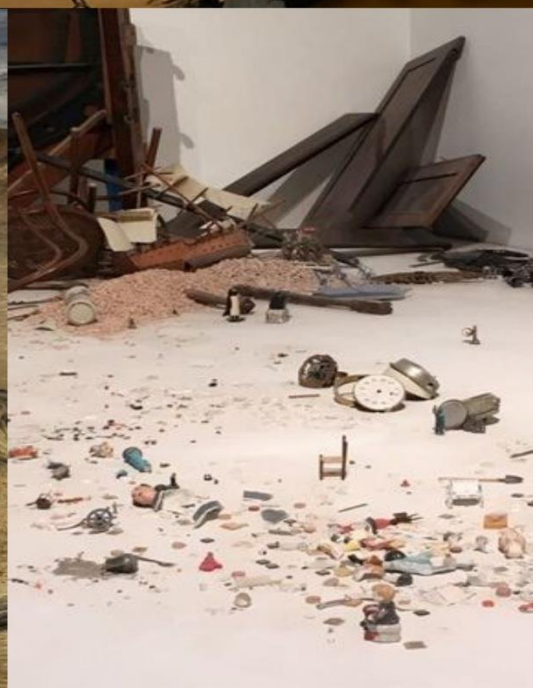
1. Arrabal F. *Fando y Lis: аналіз драматургії та естетики театру абсурду*. — Електронний ресурс. — URL: https://www.academia.edu — (дата звернення: 20.05.2026).
2. *Беккет і Йонеско: театр абсурду та його особливості*. — Електронний ресурс. — URL: https://plomin.club — (дата звернення: 20.05.2026).
3. *An Essay on Theatre of the Absurd*. — Електронний ресурс. — URL: https://literaryarticles.com — (дата звернення: 20.05.2026).
4. Матяш С. В. Лекція «Продюсування івентів» : навчально-методичні матеріали кафедри сценічного мистецтва і культури КНУТД. — Київ, 2025.
5. *Сучасний експериментальний театр* : відеоматеріал. — Електронний ресурс. — URL: https://youtube.com — (дата звернення: 20.05.2026).
6. *Театральна режисура та сценічна виразність* : відеоматеріал. — Електронний ресурс. — URL: https://youtube.com — (дата звернення: 20.05.2026).
7. *Грантові програми підтримки культурних проєктів*. — Електронний ресурс. — URL: https://ucf.in.ua — (дата звернення: 20.05.2026).
8. Artaud A. *The Theatre and Its Double*. — Електронний ресурс. — URL: https://library.pdf — (дата звернення: 20.05.2026).
9. Jodorowsky A. *Fando y Lis* : художній фільм. — Мексика, 1968.
10. Bennett M. Y. *Reassessing the Theatre of the Absurd: Camus, Beckett, Ionesco, Genet, and Pinter*. — New York : Palgrave Macmillan, 2011. — 240 p.
11. Esslin M. *The Theatre of the Absurd*. — 3rd ed. — New York : Vintage Books (Knopf), 2004. — 480 p.

12. ДОДАТКИ

Втілення сценографії

ФАНДО

Зовнішній вигляд Фандо

Внутрішнє втілення Фандо

Зовнішнє втілення Фандо

ЛІС

Зовнішній вигляд Ліс

Внутрішнє втілення Ліс

Зовнішнє втілення Ліс

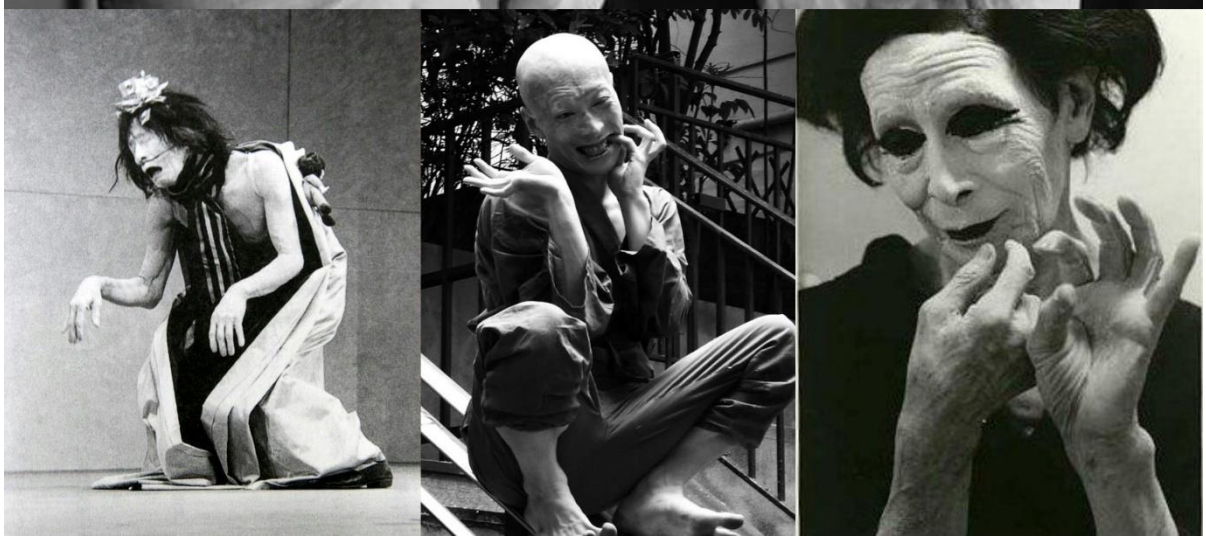
Емоційна взаємодія Фандо і Ліс

Фізична взаємодія Фандо і Ліс

МІТАРО НАМУР ТОСО